

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fie-care dóute septemani cu adausulu Foisíorei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cátra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 92.

ANULU XXV.

Sibiu 20 Novembre (2 Dec.) 1877.

Pentru celelalte párti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Insetatele se platescu pentru ant'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a dóu'a óra cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Resbelulu.

Sibiu, 19 Noemvrie
1 Decemvrie

Plevn'a si astadi inca resista putere rusesca gigantice. Osman-Pasi'a se tiene cá unu adevratu erou, si precum se vede nici acum „n'a facutu elu inca tóte cei ordona datorinti'a si onóra.“ Parlamentárele de capitulatiune, ce le suleva-se elu in dilele de curendu trecute in cuartirulu generalu rusescu paru a fi fostu numai simulate si la nici unu casu sincere.

In *Asi'a* odichnescu de astadata armele pâna ce óstea rusesca se va vedea inaintea forteretiei Erzerum, pentru a terminá cu desevarsire resbelulu in Armeni'a.

In celelalte párti ale câmpului de resbelu, afara de lupte neinsemnate de recunósceri, nu s'a intemplat unu micu importantu.

„Monit. of.“ alu Romaniei publica urmatórele:

Vineri, 28 Octobre, M. S. Domnitoriulu a mersu de diminétia si a visitatu pe d. colonelu Zukoff, siefu alu escortei Majestátiei Sele imperatului, care in urm'a raniloru ce a primitu la batal'a dela Gorny-Dubnik, se afla bolnavu in Poradim. Inaltimea Sea s'a intretienutu cátu-va timpu cu d. colonelu Zukoff, informându-se asupr'a impregiurárilor, in cari a fostu ranitu, si felicitându-lu pentru bravur'a sea, a binevoitu a-i conferi medal'i'a de auru pentru „Virtutea militara“. De aci Inaltimea Sea s'a intorsu la cuartierulu Seu, unde a primitu pe d. colonelu Fálcoianu, numitu siefu de statu-majoru generalu alu armatei de operatiune romána. Mari'a Sea a intrunitu la dejunu pe locotenentulu generalu principe Emil Wittgenstein, adjutantulu alu Majestátiei Sele imperatoriului, si pe colonelulu Wellesley, atasiatu militarinu alu ambasadei britanice la St.-Petersburg.

In liniile románe nu s'a petrecutu nimicu importantu in acea di. La avant-posturile nóstre s'au prezentatu vre-o 70 de bulgari, fugindu din Plevn'a din caus'a lipsei de hrana.

Pe la órele 7 sér'a, locotenentulu generalu Skobelev a ocupatu cu asaltu transieurile inaintate ale turciloru din fati'a positiuniloru sele pe muntele Verde, in vecinatate de Brostovetiu.

La 11 óre sér'a, inamiculu, care fusese gonitu de pe prim'a cresta a acelu mame lou, a incercatu sa o iá inapoi, dar' a fostu respinsu de salvele posturiloru inaintate rusesci, si generalulu Skobelev s'a intaritu in positiunile cucerite.

La 5 de diminétia, turcii au facutu o nóua incercare de asaltu, dar' au fostu iérasu respinsi cu mari perderi aparente.

Sâmbata, 29 Octobre, a urmatu tóta diu'a o viua bombardare, din positiunile nóstre si din positiunile rusesci, in contr'a forturiloru si reduteloru inamice si asupr'a orasiului Plevn'a. Pe la órele 2 din nópte, turcii au facutu, in numeru mai mare, unu nou atacu asupr'a positiuniloru ocupate in diu'a precedenta de generalulu Skobelev pe muntele Verde. Lupt'a a fostu fórté viua, inas'a terminatu cu respingerea completa a inamiculu, care, in acésta nóua si zadarnica incercare, a suferitu perderi mari si simtiétóre.

Dumineca, 30 Octobre, M. Sea Domnitoriulu a mersu la órele 10 si unu sferu, la Bogot la cuartierulu A. S. I. Marelu Duce Nicolae, unde ambii comandanti, s'au

intemplat cu cea mai mare cordialitate si au luat dejunulu impreuna. Dupa dejunu, Marele Duce si Domnitoriulu s'au indreptatu spre un'a din bateriile de asediu inaintate care tragea salve de baterii asupr'a orasiului Plevn'a. Alteti'a Sea imperiála si Inaltimea Sea se oprira aici aprópe o óra, observându efectulu puterniciloru proiectile, si dupa acésta Domnitoriulu se întórse, pe la órele 5 si jumetate, la Poradim, unde prândi cu Majestatea Sea imperatoriulu.

Pe la órele 6 sér'a, se audira impuscaturi pe arip'a stânga a trupeloru románe spre positiunile ocupate de corpulu alu IX-lea alu armatei imperiale. Bateriile románe deschisera imediatu unu focu viu asupr'a Bucovei si bateriiloru turcesci, spre a sustiené foculu artileriei ruse, dar' impuscaturile audite fiindu unu simplu schimbu între avant-posturi de ambele párti, tunurile incetara preste putienu actiunea lor, si totulu reentra in linisce.

La mijloculu noptiei, la óra unu, s'a mai trasu o salva generala de artilerie, spre a alarmá si osteni pe inamicu.

Luni, 31 Octobre, M. S. Domnitoriulu a pornitu dela marele Seu cuartieru la órele 10 si jumetate si a mersu la Verbiti'a, unde a fostu primitu de d. generalu Cernatu, comandantulu armatei active románe, si de intregulu statu-majoru generalu. De aici Inaltimea Sea a mersu calare, insotitu de d-nii generalu Cernatu, Radovici, inspectoru generalu alu cavaleriei, si Manu, siefu alu artileriei armatei, si de oficerii statului-majoru generalu, si a inspectatu positiunile armatei nóstre spre drépt'a.

Zon'a ocupata de trupele románe forméza o linie intinsa si neintrerupta care incepe dela Griviti'a si urméza fára solutiune de continuitate preste Vid, pâna la Dolny-Etropolu. Arip'a stânga, sprijinindu-se pe trupele imperiale ale corpului alu IX-lea (Krüdner), este formata de divisiunea 2-a sub comand'a colonelulu Cerchez, care ocupa totu de odata transieurile si paralelele nóstre in fati'a întáririloru inamice. Apoi imediatu lânga divisiunea 2-a incepu bivacuarele divisiunei a 4-a comandata de colonelulu George Angelescu, cari se întindu inaintea Verbitiei si in fati'a positiuniloru inamice dela Bucov'a, avendu asemenea trupele sele detasiate pentru ocuparea retrasiamenteloru si a lucráriloru nóstre de intariri. Prelungirea acestei linii o forméza brigad'a Sachelarie, care ocupa redutele sagetele si lunetele nóstre in fati'a Opanezului, avându si trupe in reserva spre a se aruncá pe punctele cari aru fi atacate. Apoi vine brigad'a de cavalerie Rosnovanu, care mantine legatur'a între trupele románe de pe malulu dreptu si stângu alu Vidului si se tiene in contactu cu divisiunea 4-a preste Vid, sub comand'a generalulu Racovitia, compusa din brigad'a Cantilli, brigad'a Boranescu, brigad'a de calarasi Formac si cari trupe, la rândulu lor, se léga de divisiunea imperiála de grenadieru a generalulu Danilov.

De aici apoi incepu trupele imperiale cari continua cerculu impregiurulu Plevnei, garda, infanterie si cavalerie, trupele generalulu Skobelev si Zotow, si se impreuna cu corpulu alu IX-lea (Krüdner) care este pe arip'a stânga a nóstra.

Tóte acestea trupe románe, cari suntu dispuse impreuna unele lânga altele pe o linie neintrerupta, suntu sub comand'a directa a comandantulu armatei románe, generalulu Cernatu, si sub inalt'a comanda si directiune a comandatulu-siefu alu întregei armate ruso-románe inaintea Plevnei, M. S. Domnitoriulu. Divisiunea dela aripe, a 2-a

si a 4-a au a se intielege asupr'a miscáriloru imediate, si in casu de atacuri, cu comandantii trupeloru vecine ruse.

Continuarea dara a acestei linii spre drépt'a fú inspectata in acea di de M. S. Domnitoriulu, care merse pe lini'a avant-posturiloru nóstre, la 500 metri distantia de acele ale inamiculu, in positiunile ocupate de brigad'a Sachelarie pe lini'a paralela cu întáririle turcesci dela Opanez, pâna spre satulu Susurlu. Inaltimea Sea, intemplat si insotitu de colonelulu Sachelari si Rosnovanu, trecu pe dinaintea vedeteloru nóstre de calarasi si se indreptá spre sagetele din fati'a Opanezului. In prim'a sagéta, Mari'a Sea descalicá si, dupa ce observá positiunile turcesci, dede ordinu artileriei cu care erá armata sagét'a a deschide foculu in contr'a unei trupe de cavalerie si asupr'a mai multoru circi de vite ale inamiculu cari esi sera in valea dominata si protegiata de întáririle sele spre a se folosi de furagiulu ce puteau culege. Obusele nóstre isbira fórté precisu asupr'a obiectului asupr'a carui'a fura indreptate, si atátu cavaleri'a cátu si turmele turcesci cautara repede unu refugiu in dosulu întáririloru inamice. Inaltimea Sea merse la a dóu'a sagéta si ordoná asemenea a se incepe bombardarea in present'i'a Sea a forturiloru turcesci de pe creast'a din fatia a Opanezului.

Proiectilele nóstre isbira si isbuenira dreptu deasupr'a si inlantrulu reduteloru inamice, silindu pe acei ce se vedeau pe parapete a se ascunde grabnicu in interiorulu lor; insa turcii nu respunsera la loviturile nóstre, ceea ce probá séu ca 'si-au retrasu artileri'a de acolo séu ca din caus'a lipsei 'si menagiazá munitiunile ce le-au remasu. Inamiculu n'a respinsu in acea di artileriei nóstre de cátu dela Bucov'a unde o nóua baterie a nóstra, construita lânga lunet'a „Craiov'a“, a deschis in acea di pentru prim'a óra foculu asupr'a guardeloru mari turcesci din pólele dealulu Bucov'a in fortulu inamicu de acolo si intr'unu lagaru turcescu, situatu la intrarea Plevnei.

Efectulu acestei baterii a fostu atátu de simtitoriu pentru turci, in cátu s'au produsu miscári in tóte pártile unde loveau obusele nóstre si bateriile inamice dela Bucov'a au deschis foculu, tragendu vr'o 14 lovituri cari nu au causatu inas'a nici o perdere.

M. S. Domnitoriulu s'a intorsu prin bivacuulu brigadei Sachelarie, unde a inspectatu câte-va companii si recruti noi veniti din batalionulu 4 de venatori, din regimentulu 1 de linie si din regimentulu 2 de dorobanti, cari au primitu pe Inaltimea Sea cu urari entusiastice. I. S. Domnitoriulu a vedutu cójécele distribuite trupeloru, si apoi s'a intorsu insotitu de suite la Verbiti'a; de unde, dupa ce a mai datu óre cari instructiuni d-lui generalu Cernatu, s'a intorsu la marele seu cuartieru, in Poradim, la 7 óre sér'a.

Pe la órele 8 sér'a in aceea-si di, generalulu Racovitia a impinsu inainté avant-posturile nóstre de cavalerie si a ocupatu cu batalionulu 2 de venatori inaltimile deasupr'a satulu Susurlu, construindu chiaru in acea nópte eu o companie de geniu o luneta si transiee pentru infanterie. Acésta positie inaintata s'a ocupatu de noi schimbându focuri cu avant-posturile inamice si cu o perdere de 2 ómeni, inas'a prin posesiunea ei se restránge in acea parte si mai multu cerculu care impresóra pe inamicu si 'i se ia din posesiune o vale, in care inamiculu mai putea profitá. Acésta miscare a permisu asemenea brigadei Sachelarie a ina-

intá avant-posturile sele la 1500 metri, facându sa retrogradeze avantu-posturile turcesci.

Pe la órele 9 si jumetate nópte, artileri'a nóstra, pe tóta lini'a de impresurare, a trasu iérasu salve asupr'a întáririloru inamice spre a-lu inchietá si a-i causá stricaciuni.

Marti, 1 Noemvrie, M. S. Domnitoriulu a plecatu dela marele cuartieru generalu si a mersu la Tuceniti'a spre a vedea pe E. S. generalulu de geniu de Totleben, care nu se restabilise inca de indispositiunea de care suferea de câte-va dile. Inaltimea Sea a conferitu cu adjutoriulu armatei de Occidentu asupr'a diferiteloru cestiuni privitóre la incongiurarea Plevnei, si asupr'a puncteloru ce trebuiau hotarite a se ocupá de divisiunea a 2-a imperiala de genaderi de curendu sosita la armata impregiurulu Plevnei. Domnitoriulu s'a intorsu spre séra la Poradim.

In acea di artileri'a nóstra pe tóta lini'a a suspendatu pe la óra 1 bombardarea positiuniloru inamice, adastandu-se parlamentarulu transmisu in ajunu la Osman-pasia spre a 'i face cunoscutu situatiunea, in care se afla, impregiuratu de tóte pártile, si a 'lu angagiá in numele umanitáti a nu prelungi mai multu o zadarnica resistentia si versare de sânge.

Si in acésta di s'a prezentatu la avant-posturile nóstre mai multi bulgari din populatiunea din Plevn'a, fugindu din caus'a lipsei de hrana si a urgiei Turciloru, cari au renoitu relele lor tratári asupr'a locuitoriloru crestini.

In nópte de 1 spre 2 Noemvrie, A. S. I. Marele Duce a transmisu M. S. Domnitoriulu respunsulu care sosise dela Osman-pasia. Comandantulu armatei turcesci respunse ca recunóscé pe deplinu motivele de umanitate cari dictasera demersurile facute pe langa densulu, inas'a nu crede a fi sleitu inca tóte mijlócele ce datori'a 'i impune in situatiunea in care se afla.

In aceasta di de 2 Noemvrie, sosi la marele cuartieru generalu d. ministru presiedinte, care conferi mai multu timpu cu Inaltimea Sea. Domnitoriulu primí in aceea di pe contele Salahup, istoriografu alu Majestatii Sale Imperatului, si pe d. colonelu Wellesley, atasiatu militarinu pe lânga ambasad'a britanica din St.-Petersburg.

S'au predatu iarasi in acea di avant-posturiloru romane cáti-va soldati desertori turci (nizami din armata regulata), din cari unulu erá siefu de postu, dandu in interogatoriile ce li s'au luat mai multe detaliuri, din cari reese mai alesu lips'a de hrana in armata turcesca din Plevn'a, causa care 'i-a silitu a desertá.

Bombardarea a continuatu pe tóta lini'a. Regimentulu alu 5-lea de dorobanti, mergendu cá sa inlocuiasca batalionulu 1-iu de venatori in positia ce ocupa in avant-posturi, a avutu unu omu ucisu.

Joi, 3 Noemvrie, timpulu a fostu umedu si incarcatu de ceatie. I. S. Domnitoriulu a pornitu calare spre positiunile corpului alu 9-lea alu armatei imperiale si la ambulantie, intorcendu-se pe la órele 7 sér'a.

Generalulu Scobelev a avutu nópte o noua lupta pe muntele Verde, in care a avutu succesulu, silindu pe inamicu a se retrage cu mari perderi.

Vineri, 4 Noemvrie, Maria Sea a plecatu de diminétia dela marele Seu cuartieru generalu si a mersu la Bogotu, unde a luat dejunulu cu A. S. I. Marele Duce Nicolae. Apoi au mersu impreuna la bateri'a de asediu care domina orasiulu Plevna, unde au

observatu efectulu bombardamentului nostru. Pe la ôrele 2 dupa amèdi a sositu Majestatea Sea Imperatului si a asistatu la salvele ce trageau din tôte bateriile nôstre asupr'a inamicului. Majestatea Sea si Marele Duce s'au retrasu dupa cât-va timp, iar I. S. Domnitorul cu generalulu de Totleben, ajutorulu comandantului armatei de Occidentu, si cu generalulu principe de Imeritia, siefulu de statmajor generalu, au mai remasu cât-va timp in conferintia. Maria Sea s'a întorsu pe la ôrele 7 séra la Poradim, si a pranditu la Majestatea Sea Imperatorulu. D. ministru-presiedinte Bratianu a fostu invitatu la acestu prandiu.

Sambata, 5 Noemvrie, M. S. Domnitorulu a primitu de diminétia visit'a A. S. R. principelui Arnulfu de Bavaria si apoi a conferitu cu D. ministru-presiedinte care s'a întorsu la Turnu-Magurele. Inaltimea Sea a mersu de a visitatu captôrele de campanie ale corpului alu IV-lea si alu IX-lea si a luat dejunulu cu E. S. generalulu adjutantulu Reuteru, plenipotentu militarulu rusu la Berlinu, si cu d. colonelulu baronu Bechtolsheim, plenipotentu austriacu la St.-Petersburg. Dupa dejunu Domnitorulu a lucratu cu locotententulu generalu principe de Imeritia, sieful de statu majoru generalu alu armatei din pregiurulu Plevnei.

Pe liniile nôstre a continuatu, cá in cele lalte dile, bombardarea orasiului Plevn'a si a intaririloru inamice, la cari Turcii respundu fôrte rar. Avant-posturile nôstre sunt in contactu cu avant-posturile inamice si schimba desu focuri unele cu altele. In acestu schimbu divisi'a a 4-a avutu astadi unu soldatu ranitu.

Desertorii continua a se strecurá in mici grupe, aretându totu lips'a de hrana cá motivu alu fugii lor. Cându fugu cu arme, ei suntu primiti si desarmati.

Dumineca 6 Noemvrie, Majestatea Sea Imperatorulu si M. S. Domnitorulu, cu suitele, au asistatu la sânt'a liturgie in biseric'a din Poradim. Maria Sea, a luat apoi dejunulu cu Majestatea Sea. Dupa dejunu Maria Sea a fiesitu calare, si dupa ce pornise, a sositu unu adjutantulu alu Imperatului, trimisu de Majestatea Sea, spre a comunicá Domnitorului scirea ce primise din Asia, despre luarea cu asaltu a cetâti Karsului. Inaltimea Sea s'a întorsu indatu si a mersu de a felicítatu pe Augustulu Monarchu pentru acestu nou si stralucitu succesu alu armeloru Sale.

Domnitorulu a primitu in aceea di pe colonelulu Cerkez, comandantulu divisiunei a 2-a romana, care a spusu Mariei Sale diferite afaceri de serviciu.

Luni, 7 Noemvrie, Majestatea Sea Imperatorulu, A. S. I. Marele Duce Nicolae si M. S. Domnitorulu, cu suitele, au asistatu la Te-Deum, care s'a celebratu inaintea trupeloru, la bateri'a de asediu care domina Plevn'a, pentru victori'a dela Karsu. Tôte trupele armatei dimprejurulu Plevnei erau sub arme. La locul unde se afla Majestatea Sea Imperatorulu, Marele Duce Nicolae, Domnitorulu si tôte suitele, trupele din divisiunea 2-a imperiala, cari se aflau pe aceea pozitie, erau formate in careu. Dupa serviciulu divin, trupele pe tóta lini'a au aclamatu cu urari entusiaste fericit'a veste despre stralucit'a victorie in care cetatea Karsului, cu o multime de prisionieri si unu insemnatu materialu de resbelu, a cadutu in stapanirea armatei A. S. I. Marelu Duce Michailu. Salve de tunuri de baterii au fostu trase pe intrég'a linie.

Dupa plecarea Imperatoriului si Marelu Duce, Domnitorulu a remasu cu E. S. generalulu Totleben si a inspectatu bateriile inaintate dela Radisievo, unde, pe cându trecea calare, unu obusu a fostu asverlitu din bateri'a turcesca apropiata, si a cadutu in mijloculu escortei Mariei Sele, fara insa, din norocire, a causá vre-o ranire. Dupa ce Inaltimea Sea a inspectatu diferitele pozitii ale corpului alu IV-lea, s'a întorsu sér'a la marele Seu cartieru.

Marti in 15 Nov. ministrulu presiedinte I. C. Bratianu a deschisu sesiunea cameriloru legislative a Roma-

niei cetindu urmatoriulu mesagiu domnescu :

D-loru Senatori, D-loru Deputati! In fati'a resbelului ce ne-a fostu factu Inalt'a Pôrta, d-vôstra, in sesiunea din Aprilie, ati declaratu rupte legamintele nôstre cu imperiulu otomanu, ati rostitu susu si tare ca, de acum inainte, tiér'a nôstra este de sine statatôre!

Independenti'a Romaniei proclamata de d-vôstra, soldatii nostri au afirmat'o pe câmpurile de batae din Bulgari'a.

Domniloru Senatori, Domniloru Deputati!

Luptele sângerose dela Plevn'a facusera din acestu punctu chei'a operatiuniloru militare dela Dunare, acolo erá stramutata si lini'a nôstra de apărare! acolo, la locul de pericolu, instinctulu de conservare ne impunea datori'a cá sa alergâm! si dar', in capulu jenei nôstre armate amu trecut Dunarea!

Cum ostirile române 'si-au facutu datori'a pe câmpulu de batae, o scie tiér'a, o spunu vitejii si puternicii nostri aliati, o recunoscu insusi dusmanii nostri! Soldatii nostri n'au desmintitu nobilulu sânge ce curge in vinele lor.

Ei, prin viteji'a lor, au imbogatitu anelele nôstre militare, inscriindu pe paginile acestor'a numele lupteloru dela Rahov'a si dela Griviti'a alaturea cu numele gloriôseloru batalii dela Rahov'a si dela Calugarenii!

Domniloru Senatori, Domniloru Deputati!

Noi amu avutu multe si scumpe pierderi. Eroii, cari cu sângele lor au datu botezulu drapelului român, cari cu viati'a lor au asigurat viati'a Romaniei, lasa unu nume neuitatu in inimile nôstre, unu nume scrisu cu litere nesterse in istori'a reascerii nôstre nationale!

Este de datori'a corpuriloru legiifôre de a se ocupá cu facerea unei anume legi, care sa asigureze sórt'a veduriloru si a orfaniloru acelor'a cari s'au luptatu si au muritu pentru tiér'a lor!

Suntu siguru ca d-vôstra veti pune onôrea d-vôstra, veti pune inim'a d-vôstra pentru a votá fara întârdiere o lege démna de d-vôstra, démna de acei ce an cadutu vitejesce!

Domniloru Senatori, Domniloru Deputati!

Lupt'a cu armele otomane nu este inca precurmata. Succesele trecute reclama succesele viitoare. Acest'a insusi ne arata ca Domnu, oficiari si soldati trebuie sa stâmua inca pe câmpulu de onôre. Numai acésta imperiôsa datorie M'a impeditatu de a implini o alta datorie scumpa pentru mine, aceea de a me afá in mijloculu d-vôstra, aceea de a ve adresá din viu graiu salutarea de buna venire, la inceputulu activitâti d-vôstre legislative.

Plevn'a caduata, sa sperâmu cu totii ca din ruinele ei va resari multu iubiti'a pace; sa avemu credint'i'a ca totu din aceste sângerose ruini se va realiti'a si independint'i'a Romaniei recunoscuta de intrég'a Europa!

Dá, domniloru, multiamita patrioticiloru d-vôstre voturi, multiamita vitejiei soldatiloru nostri, si a sângelui versatu pentru o nobila cauza amu ferm'a convictiune, si o aveti si d-vôstra, ca marile puteri garante suntu asta-di deplinu incredintiate ca Romanii are vitalitate, ca natiunea nôstra are nu numai consciint'i'a misiunei sele la Dunarea de josu, dar si perseverant'i'a pentru a o implini, si barbati'a pentru a o apărá cu arm'a in mâna.

Timpulu tutelei straine, timpulu vasalitati'e a trecutulu dara, si Romanii'a este si va sci a fi o tiéra libera, o tiéra de sine statatôre!

Domniloru Senatori, Domniloru Deputati!

Pâna la întôrcerea Mea in tiéra in mijloculu d-vôstra, ministrii mei voru supune matureloru si patriotice-lor d-vôstra chibzuiru deosebite proiecte de legi cerute de trebuintiele tierei in generalu, de trebuintiele armatei in specialu.

Suntu patrunsu de ferm'a credintia ca, in mijloculu graveloru si solemneloru imprejurári in cari ne aflâmu d-vôstra veti sci a ve tienea la inaltimea misiunei ce v'a incredintiatu natiunea, veti sci a ve aretá ceea-ce pururea, in momentele mari ale istoriei nôstre, au fostu parintii d-vôstra, veti fi români, stránsu uniti intr'unu singuru gându, intr'o singura vointia: binele, independint'i'a, si marirea iubitei nôstre patrii.

Si dara, de pe câmpulu de lupta, ve tramitu Dómni'a-Mea salutare si urare: Dumnedieu sa bine-cuvinteze patrioticele si luminatele d-vôstra lucrâri legislative!

CAROLU.

Presiedintele cons. de ministri, ministru de interne si a²-interim la resbelu: I. C. Bratianu. — Ministru de est.: M. Kogalnicenu. — Ministru culteloru si instructiunei publice: G. Chitiu. — Ministru financeloru: I. Câmpineanu. — Ministru justitiei: E. Statescu. — Ministru agriculturii comerchiului si lucrâriloru publice: P. S. Aurelianu.

(Corespondint'i'a particulara a „Telegrafului“.)

Poradim, 9 Novembre 1877.

De asta data subiectulu corespondentiei mele are unu interesu realu. Vam vorbitu in ultim'a corespondintia de ôre-care miscâri de trupe dincóce si dincolo de Dunare, fara a ve putea dá alte detalii. Acele trupe erau corpulu dintre Vidu si Isker sub comand'a colonelului Slanicénu si acelea trase din Calafatu sub comand'a generalului Lupu. Scopulu lor erá de a atacá si luá Rahov'a. Inca dela 7 curentu începú bombardarea acestei fortaretie din ambele pârti, adeca de preste Dunare si de cátra trupele colonelului Slanicénu. Ataculu a fostu atât de viu, încâtu garnisôn'a turca vediendu ca nu mai póte tiené, cu tôte intaririle facute, si ca asaltulu condusu de trupe atât de cutezatôre va fi o completa invingere, profita asta nópte pe la 3 ôre de o negura désa spre a iesi si a fugi spre Lom-Palanka. Trupele nôstre, a câroru reputatiune de vigiliencia este stabilita, prinsera de veste si, pe cându divisiunea de sub comand'a Lupu trecú Dunarea dela Bechetu pe vase spre a luá posesie si a arborá stindardulu românescu pe zidurile cetâti turceloru, trupele de sub comand'a colonelului Slanicénu, de si nóptea si pe unu timpu ploiosu, se aruncara in urmarirea inamicului.

Amaruntele acestui faptu ne lipsescu deocam-data de ôre-ce detaliurile de mai susu le tienemu din prim'a telegrama data in momentul cându lupt'a inca se urmá si cându bubuitulu tunuriloru române resună inca in vâile Dunarei departându-se din ce in ce in gón'a fugariloru turci. Raporturi speciale nu voru întârdiá insa a ne face cunoscutu munitiunile si trofeele luate, provisiunile gasite asupr'a inamicului, precum si pierderile suferite in ambele pârti impreuna cu numerulu prisionieriloru. Tieneamu insa a ve dá câtu mai curendu acésta veselitore nuvela; veselitore pentru toti acei'a ce simtu o inima românesca batendu in piepturile lor, cáci aci este triumfulu, pâna ieri alu batjocoritului Romaniei, victori'a tierei intregi in fati'a lumei civilizate contr'a apesatoriului jugu alu islamului, incununarea cu vitejie a celoru ce lupta pentru independint'i'a tierei lor si isbutirea sânte'i cause a liberârei popôreloru crestine.

In sér'a de 7 curentu, se audí pe par-tea flanculu stângu o viua impuscatura si fiacare se intrebá déca nu este ôre o nóua cercare a trupeloru lui Osman spre a recapatá perdut'a pozitie de pre Muntele-Verde, cu tôte ca desele esiecuri trebue sa-lu convinga de zadarnic'a sea sförtiare. Erá insa o gluma a vestitului erou numitu chiaru de turci generalulu Albu, din caus'a mantalei

ce pôrta. Generalulu Scobelev, spre a vesti lui Osman luarea Carsului, întrebuinti'a ingeniosulu mijlocu de a face unu transparentu mare de pândia pe care erá scrisu turcesce „Carsulu este luat“. Acestu transparentu spléndidu iluminatu se ridica-e pe unu lemnu inaintea celui mai apropiatu transieu de orasiulu Plevn'a. Musicile si uralele trupeloru ce serbatoreau acelu faptu militaru desteptá curiositatea trupeloru turcesci care pe data ce diarira transparentulu si cele scrise pe densulu începura cu inversiunare unu focu viu asupr'a nefericitului transparentu, care nu avea alta misiune decâtu a-i eclerá asupr'a noutâtiloru ce neaperatu le lipsescu cu deseversire in acea temnitia nepetrusa ce se numesce Plevn'a.

A dóua corespondintia.

Poradim, 12 Novembre 1877.

Eata detaliurile ce amu pututu culege in privint'i'a luarei Rahovei de cátra trupele române:

Garnisôn'a cetâti Rahov'a erá compusa din 6 tabôre cu artilerie si fortificata. La 7 curentu, de diminétia, corpulu pusu sub ordinile colonelului Slanicéanu compusu din regim. 10 de dorobanti, 1 batalionu din regim. 1 de dorobanti, 1 batalionu din regim. 4 de dorobanti, 1 batalionu din regim. 15 de dorobanti, o companie din regim. 6 de dorobanti si trei baterii de artilerie, începú ataculu prin o viua bombardare la care turcii respundeau cu inversiunare, dupa care in cursulu dilei se cercá ataculu intaririloru, inse fara succesu din caus'a micului efectivu alu trupeloru de asaltu, de ôre-ce ne aducemu aminte ca singurulu regimentu completu ce avea erá alu 10 de dorobanti, totu acelu care a fostu in luptele dela Griviti'a, unde a avutu atâtea pierderi. Trupele dar' trebuira a se retrage spre Lisovéc spre a se reformá si a reincepe lupt'a a dóua di cu mai multa vigóre, cáci fia-care decisese caderea Rahovei si este de notorietate publica ca trupele nôstre, de si noi in lupte, de si încependu resbelulu prin partea lui cea mai dificila, asediarea si asalturile de fortificatiuni, totusi poseda admirabilulu aventu alu armateloru imbrânte sub foculu inamicu si nepasarea cu care infrunta mórtea.

La Bechetu, generalulu Lupu erá sositu cu o baterie de artilerie si unu batalionu de 500 ómeni din regim. 1 de dorobanti; aceste trupe in diu'a de 7 nu putuse face altu decâtu a ajutá prin artilerie ataculu colonéi Slanicéanu.

Turcii, simtiendu ca nu voru putea resistá unu nou asaltu, profitându de negur'a ce se întinsese iesira preste nópte in directiunea Ciber-Palancei. In acelu momentu, mic'a colóna a generalului Lupu usându de tôte mijlocele cele mai primitive, luntre, pontône si ori-ce gasea la indemâna pe unu timpu ploiosu, trecú valurile Dunarei si intra fara resistentia in Rahov'a. Mirarea acestei ne-impotriviri nu tienú multu. Generalulu Lupu deslipi imediatu 3 companii sub comand'a majorului Mateescu si le porni spre a tiené podulu preste riulu Ogost, pe unde neaperatu voiau a face trecerea turcii, iér' densulu cu o mâna de ómeni remase spre a padí drapelulu român, care fâlfâiá dejá pe zidurile Rahovei.

A ve descrie ceea-ce se petrecú la podulu dupa Ogost aru fi imposibilu; eroismulu a trei companii de voinicii tienendu aprôpe o di pieptu inversiunateloru asalturi ale unei garnisóne de preste 2000 ómeni, a câroru singura scapare erá acelu poduletiu, este unu faptu de aceea care singuru póte face fal'a armeloru. Maiorulu Mateescu caduse ranitu in fruntea aceloru 3 companii. Capitanulu Merisiescu 'lu urmá in comanda cu aceiasi bravura. Unu singuru punctu erá disputatu; asupr'a lui se repedeau desperate colónene turcesci, trimitându unu focu omoritoriu si români stau cá unu zidu de otielu la postulu ce le comandase onôrea.

Descuragiati de invingere, turcii profitu de timpulu ploiosu si se decida a trece la dealu prin apa afara din vederea trupeloru: inse, neputendu luá cu densii, parasescu vre-o 100 care cu provisiuni, arme si munitiuni de resbelu.

In acestu timpu generalulu rusu Main

dorff, ce se află spre Lucovici, audiindu-luptă, se repede în ajutoriul regimentului alu 2 de roşiori, unu regimentu de casaci si o baterie calarétia româna si, împreuna cu colón'a Slaniceanu si cavaleria acelei colóne compusa din regimentele 2, 8 si 9 de calarasi, se începú urmarirea turcilor.

Ne lipsescu inca noutátile despre încheierea espeditei si despre perderile înamicului care trebuie sa fia enorme. Din partea nóstra avem a deplânge mórtea a doi majori, 1 oficeru inferioru si 148 soldati, iér' raniti 2 oficeri superiori, 3 oficeri inferiori si 171 din trupa. Nu ve citezu inca nume proprii înainte de a fi formalu cunoscute.

Deosebitu de telegram'a generalului rusu Meindorf, care confirma în modu stralucitu bravur'a trupelor române, ieri Mari'a Sea Domnitoriulu mergându la Bogot a luatú dejunulu împreuna cù Alti'a sea Marele Duce Nicolae; la finele Mesei, Marele Duce cerú sa serve siampan'a si împreuna cu totu statulu majoru rusescu ridicá unu toastu de felicitare Domnitoriulu pentru luarea Rahovei si eroismulu trupelor române atátu de desu distinsu pe câmpulu de lupta.

Se dice ca generalulu Haralambie va luá comand'a corpului de observare dela Calafatu.

Revist'a politica

Dóue momente politice preocupa astadi opiniunea publica: mesagiulu domnescu, cu care s'a deschisu camerele legislative în Bucuresti si intrarea Serbiei în actiune. Diaristic'a vienesa si budapestana, care ne este mai la îndemâna, s'a pronuniatu asupr'a acestoru dóue momente, cu putiene esceptiuni într'unu modu nefavorabilu.

Mesagiulu domnescu i se pare diaristice ca-si înaltia glasulu pré tare si s'aru vedé a fi destinatu a introduce o nóua era politica în Moldova-Valachi'a. Recunósce, ca trupele române dela plecarea lor au facutu mai multu si mai bine decum asteptá lumea dela densele. Ele au tenu peptu tuturoru atacuriloru, unde au fostu îngagate, si au doveditu ca suntu în stare a întinecá cu procederea lor cea cu planu si armate befrâne. Inse cu tóte aceste inca nu este doveditu, ca românii suntu unu poporu de osteni vitezi si o natiune, care-si póte apará cu succesu independintia sea. De aceea deduce aceea-si diaristica, indigitandu la împregiurarea ca românii au fostu constrinsi de rusi a intrá în resbelu, ca afirmatiunea mesagiului, ca românii suntu în stare a-si aperá independintia, este problematica.

Necasulu pressei vienezese se pare a se fi inaspritu din caus'a unei traducerii neexacte a mesagiului, respanditu de „Polit. Correspondenz“. Acést'a traduce pasagiulu privitoriu la caderea Plevnei amplificându-lu cu cuvinte, cari în mesagiu nu se afla. „Plevn'a cadiuta în mânilé nostre“, pe cându în mesagiu se dice simplu: „Plevn'a cadiuta“, fâra a determiná mai de aprópe în ale cui mâni.

Români'a nu cugeta mai multu despre sine decâtu este. Acést'a o dovedescu si alte acte ale ei, pentru ca Români'a apeléza la areopagulu Europei si dela acest'a si astépta sanctiunarea si garantarea independintiei.

Intrarea Serbiei în actiune nu e bine vediuata. „Fremdenblatt“ e de parere ca o Serbia mare si independenta aru fi identica cu unu Piemont sud-slavicu, care aru fi contrariu intereselor Austro-Ungariei. „P. Ll.“ dice ca Serbi'a póte intrá în resbelu pe socotél'a ei, la facerea păcei inse, alti factori voru fi, cari au sa lucre si acesti factori voru avé mai multa putere, decâtu vointia suverana a poporului serbescu care s'a declaratú independentu.

Inca în numerulu trecutú amu facutu alusiune la starea cea nehotarita a Serbiei: sa între séu sa nu între în actiune. „Presse“ din Vien'a

vine si arata motivulu din care s'a hotaritu Serbi'a pentru actiune, asiá dicendu preste nópte. Comandantii de corpuri dela Javoru, Morava si Timocu insciintiáza unanimu ca Hafis-pasi'a precum si Mehemed-Ali, neavendu de unde se adune armata regulata, aduna militia iregulara si cu deosebire basi-bozuci, cari au fugitu din armat'a lui Reuf-pasi'a dela Sipe'a si dela Jsmedu si Mazar-pasi'a din Bosni'a, cu gându, ca intrandu în curundu în Serbi'a, unde suntu ómeni mai cu stare, voru avé de unde sa pradeze. Pasii nu se potú curati de ómenii acestia, celu putienu dicu ca nu se potú curati de ei. Locuitorii dela marginele Serbiei neatinsé de resbelu, cari pâna aci erau contrari resbelului, ceru cu staruintia soldati si arme. Resbelulu este inevitabilu.

Alte sciri anuncia si introducerea resbelului. La Brataniti'a a avutu locu o ciocnitura sangerósa între turcii iregulari si militiile serbesci.

Dupa cum se scrie din Berlinu „din isvoru siguru“ *imperatorulu Wilhelm* a gratulatu *principelui Carolu* pentru tienut'a cea brava a armatei creata de elu însusi, esprimandu totodata sperantia ca viitorulu Romaniei este asediatu pe baze solide.

Correspondentie.

Sibiu, 18 Novembre.

(Supremati'a nobililoru (nemesiloru) din trecutú este óre identica cu institutiunea verilistiloru actuali, — în institutiunea magiara?)

Cá sa corespundemu în modu plausibilu acestei indicâri, aru trebú sa aruncámu o privire la trecutulu iobagiei poporului — pâna la evenimentele memorabili dela 1848/49; sa frundierim paginile istoriei mai recinte, sa facemu pe scrutatoriulu trecutulu si punendu-lu în comparatiune cu actualitatea, sa tragemu consecuintia logica pentru deosebirea unei'a de ceea-lalta; Asiá aru trebú negresitu sa facemu; inse atunci colónele unui organu de diurnalistica de feliu nu aru fi de ajunsu si nici aru corespunde scopului de a chiarificá situatiunea, a luminá si orientá pre ceia ce simtiescu cumplitu fructele institutiunei nóstre din patria.

Numai unu istorografu aru poté face acést'a prin o carte grósa; dar' noi cauta sa ne marginimu la întrebarea indicata mai susu, respundendu: ca dá asiá este, „precum au fostu de nedrepte, neumane si apesatórie privilegiele nobililoru pâna la 1848/49 pentru iobagi, — întocmai asiá de nedrepte si restringatórie suntú pentru poporu, avantajiele virilistiloru de astadi intru exerciarea drepturiloru constitutionali.“ Mai nainte de 1848/49, nobilii dispuneau în congregatiunile comitatense; iér' poporulu fiindu sub iobagi'a loru erá silitu a se supune obisui si a suportá sarcini grele în folosulu stapâniloru nobili, nefindu-i iertatu nici a grai macaru unu singuru cuventu.

Dar' cum suntemu astadi — dupa 30 de ani? S'au stersu si nimicitu privilegiele nobililoru si prin constitutionalismu, popórele dela 1860 incóci se bucurau de libertate si egala-indreptatire; inse acést'a în practica se parea necorespondentú intereselor clasei aristocratice si intentiunei de susu de a magiarisá pretutindene cu orice pretiu. Pâna la anul dualismului 1867: maioritarea reprezentantiloru în comitate erá din poporu dupa numerulu alegatoriloru indreptatiti; prin urmare, poporulu si dispunea de destinele comitatului; pre cându aristocrati'a, burgesi'a bogatá nu avea dreptu dupa avere, ci numai dupa individualitate si posesiune. Astadi cu legea municipala dela 1874 dreptulu individualitatiei dispore

naintea censului virilistiloru, cari pe di ce merge se sporescu totu mai multu.

Si cine suntú virilistii nobilii nostri de astadi? Totu felulu de venituri cari, — buna óra cum suntú jidanii — se inbuiba de avere din spinarea si sudórea sermanului poporu, si conformu fasiunârei de dare (censu) devinu indreptatiti a dispune cu votulu lorú în municipie despre si asupr'a afaceriloru publice si intereselor comuné! Celea mai eclatante esemple si dovedi ne suntú „resultatele aleggeriloru de reprezentanti ai municipieloru“ ce se efectuescu chiaru acum'a în pârtile celea mai impopulate si curatu române, cum suntú în Ungari'a comitatele Aradu, Temisiu, Carasiu si cele din Transilvani'a mai pretotindene, unde pâna acum reprezentantii municipieloru erau numai ai poporului; iér' astadi esceleza virilistii cei indreptatiti dupa censu si dau contingente prevalente în asiá de mare disproporzione câtú într'unu comitatu cu locuitori de 200—300 mii curatu români, numerulu reprezentantiloru de virilisti, mai totu din elemente straine si cea mai mare parte dintre fostii nobilii (nemesek) séu possessori (birtokosok) apoi jidanii cei avuti este 2/3 iér' celu din poporu abiá 1/3; ba în unele comitate chiaru de batjocura abia vede omulu vre-o doi trei insi.

Cine dar' mai póte trage la indoiéla ca astadi — nu suntemu redusii iérasi la supremati'a materialismului, care pentru ca se imbuibéza de avere din sudorile popórulei, are privilegiulu a dispune de poporu! Ei dar' bine dicenémtiulu ca „Geld regiert die Welt“, Banulu cármuiesce lumea! C.....s.

Ocn'a-Sibiului, 29/17 Nov.

Adi s'a tienutu adunarea treilunaria a reprezentantiei opidane. Raportulu substitutului magistru, din care între altele am întielesu, ca securitatea publica, a persónei si a averei în timpulu din urma nu s'a primejdut pe terenulu acelu opidu, ca starea sanitara este normala, éra cea economica în ordine, — dupa nece dedusiri verbali provocate din partea vir. Carolu Timár, barbatu de simtiu constitutional, si date din partea presiului, — la propunerea fiscalului s'a luatú spre scientia.

Notificarea vicecomitelui, ca i. r. ministeriu alu afaceriloru interne prin emisulu din 18 Sept. 1877 Nr. 36477 a incuviintiatu, cá pentru acoperirea speselor, ce se facu pentru zidirea unui ospiciu comitatense în Aiudu, — sa se arunce pe an. 1877 si 1878 pe contribuentii comitatului pentru fiecare florinu de dare directa o contribuire de 2 cr. v. a., — se aviséza spre executare la magistratu.

Întrebarea vicecomitelui din 12 Nov. a. c. Nr. 8010, ca óre opidulu Ocn'a nu cum-va aru doré si pâna atunci, pâna cându caus'a instalárii unei r. judecatorii cercuale aci s'aru deslegá pe calea sea, a se desface în privintia judiciale de cátra tribunálu din Sibiu si a se incorporá în teritoriulu tribunalului din Alb'a-Julii'a — a datu ansa la o desbatere indelungata, din carea s'a limpeditu parerea si convictiunea generala, ca apartinerea opidului Ocn'a de comitatulu Alb'a si respective de teritoriulu r. tribunalu din Alb'a-Julii'a numai atunci aru fi justificata în cátuva si folositoare, cându în opidulu Ocn'a, care din vechime si-a avutu jurisdictiunea sea independenta, — s'aru institú o judecatoria singulara cu jurisdictiune mai larga atátu personala câtú si reala, — altcum apartinerea la comit. Alb'a aru fi numai spre strictatiunea intereseloru poporatiunei, si atunci mai bine va fi, cá Ocn'a sa se incorporeze la comitatulu Sibiului cu totulu, fiindca este de pretoriulu Sibiu numai 1 mila departatu, pâna cându

Aiudulu si Alb'a-Julii'a 7—9 óre cale pe lini'a ferata. Aceste împrejurári nu se potú destulu cumpani.

In fine la propunerea preotului r-cat. Bock, a cáruí neobosita collocare la promovarea binelui comunu si pe terenulu municipalu este a se recunósce, — spriginita si de asemenea binemeritatiei preoti Hentesiu, Predovicu si Popu si acceptata si de vir. Timár si capit. Herepei, — s'a concludu a se rescrie oficiulu vicecomitale, ca opidulu Ocn'a voiesce a remané totu incorporatu la teritoriulu r. tribunalu din Sibiu pâna atunci, pâna cându caus'a instituirei unei r. judecatorii singulara nu se va deslegá la locurile competente.

Dupa aceste s'a statoritu preliminarulu veniteloru si erogatorulu pe an. 1878, din care se vede, ca cele din urma se potú acoperi cu cele dintânu.

Din Bucovina, 14/26 Noemvre 1877

S'a implinitu sut'a de ani decândú se afla Bucovina împreunata cu Austri'a, si nu este omu pe lume, carele sa póta dice cu temeiu, ca macaru unu unicu Românú bucovinenu s'aru fi fostu compromisú pâna acum fatia de loialitatea civica cátra Austri'a, cátra tronu si dinastia. Bucovina fu numita de imperati si de membrii ai familiei domitóre în acestu imperiu în mai multé ronduri pâna acum, „Tirolulu osticu alu Austriei“; si acést'a numire nu o audi Bucovina dóra acum, în tempii recinti, de cându se inmultira elementele ne-române autotctone în tiéra; ci pe atuncea inca, pre cându numai Românii reprezentau adeverat'a Bucovina, luata de pre lãnga Turci'a sub vulturulu austriacu.

Si totusi Românii autotctoni ai Bucovinei nu incetara nici cându a se simti si a se tiené de atari de acei frati ai lorú, cu cari avura si au un'a si aceea si mama istorica si intima — Moldov'a. — Acést'a se sciú si se scie dela regiunile supreme în Austri'a si pâna la cele mai de josú; si nu jigni pre nime, pentru ca totu insulu scie si aceea, ca „quod natura dedit, furca expellere nequis.“

Afara de acést'a circumstare factica si naturala, mai este sciutu, ca nu e familia boeresca în Bucovina, care sa n'aba consangeni si mai de aprópe în Moldov'a si Munteni'a, de câtú numai natiionali. — Totu asia si radiesimea si în mare parte si poporulu, mai cu séma celu locuitoriu în apropierea marginiloru Bucovinei spre Moldov'a.

Relatiunile deci sociale si familiare între Românii din Bucovina si între cei din Moldov'a în intregu secolulu trecutú, în carele se afla Bucovina la Austri'a, fura pâna la formalitatile comune dela frontiera, totu acelea, cá si mai nainte de acestu secolu.

Diseramú, ca acestu raportu nationalu si familiaru dintre Românii din Bucovina si dintre cei din Moldov'a, nu jigni pre nimene în Austri'a; pentru ca în privintia politica Românii bucovineni erau si suntú — austriaci; si inca cu privire la tronu, dinastia si statu, atari austriaci, încátu si meritara conumele de „tiroli ostici ai Austriei.“

Ai acestoru si ataroru Românii bucovineni suntú fii si acei junci clerici si academici dela universitatea cernautiana cari, dupa cum affarati din diversele diuarie germâne,*) se arestara în septemán'a trecuta si în modulu celu mai neauditú inca de aspru, sub nume, ca ei aru fi perdulioni séu

*) „N. Fr. Presse“ si alte foi din Vien'a publicara, nu demultu telegram'a din Cernauti, în carea se dicea ca societatea academica „Arborós'a“ s'a desfiintiatu si vre-o 4—5 membrii suntú arestati, adaugendu ca s'aru fi gasitu la densii corespondentie cu capii partidulu dela putere din Români'a.

Red.

celu putienii *revoltatori ai linișcei publice*, desfiintându-se totu odata si societatea academica „Arborós’a”, la alu cărei comitetu conducătoriu apartinneau si acesti juni.

Se întielege, ca aflându-se acum instructiunea judecătorească respectiva in cursu, n’are locu pentru momentu nici o *discutare* publica a cestiunei acesteia. Atât’a inse credemu ca putem si acum spune, ca tóta vin’ă juniloru teologi si academici constă in *aceea*, că ce toti Românii din Bucovin’ă si ce tôte alte popóre din Austri’a manifestara si manifestéza liberu fatia de conationalii sei de peste otarele imperiului austriacu: căci manifestara si junii „Arborósei” si academici, se interpretă de „guri rele” — altfelu, si iata-i arestatu! si inca cum arestatu si unde, si in ce modu acolo tractatu!

Asupra acestoru „cum arestatu”, „unde inchisi” si „cum acolo tractatu”, numai atât’a pentru acum; ca lumea se mira si ca nici cei mai incarnati „fiscalisci” nu-si potu dá sémă, unde in care adeca lege séu ordinațiune se afla o atare povetiuire, dupa carea se urmă la arestarea respectiviloru a lumni seminariali, cá a unoru numai suspitionati de — crim’a politica, la inchiderea loru in „criminalu” in vestimintele-si clericale si impreuna cu cei mai ordinari facatori de rele; fără de a li se concede macaru lumina!

(Va urmă.)

Varietăți.

(†) Dupa sciri private aflănu ca Episcopulu greco-catolicu alu Oradiei mari, Ioanu *Olteanu*, a reposatu alaltaieri in Beinsi. Fia-i tieră’n’a usiôra!

*(Teatru român in Sibiu.) Joi sér’a in 17 l. c. s’a datu o representatiă in beneficiulu „junelui actoru” d-nului Florea Stefanescu. Pies’a a fostu: „*Debor’a s. amorulu între unu crestinu si o israelteana*,” melodrama in 5 acte si 2 tablouri. Publiculu, lucru naturalu, satulu a asistă la drame reprezentate un’a dupa alt’a, n’a participatu decātu in numeru neinsemnatu. Dintre actori merita amintire mai cu sémă d-nii *Petrescu, Farcasianu, Ionescu* si — beneficiantulu *F. Stefanescu*. D-n’a *Petrescu* a jucatu fôrte bine. Mic’a *Lucreti’a* (*Debor’a*) a fostu aplaudata caldurosu si cu dreptu cuventu. Pe lângă observările facute cu alte ocațiuni adaugemu, ca in afisuri gresielile ortografice suntu permanente spre mirarea mai alesu a strainiloru, cari cunosc limb’a noastră.

*(Advocati noi.) D-nii Gavriilu *Manu* si *Iulie Coroianu* s’au inscrisu in camer’a advocatiloru, celu dintăiu cu locuinti’a in Bistritia, iera celu din urma s’a asediatu in Clusiu. Succesu bunu!

*(Invetiamentulu superioru in Rusia.) La 1 Ianuaru 1876, cele 8 universitāți ale imperiului se compuneau de 600 persóne.

La finele anului 1875 aceste universitāți numerau 5907 (dintre cari 311 auditori) impartiti astfeliu: medicina 2180, dreptu 1686, sciintie 1006, istoria si filologia 589, teologia 91, limbi orientale 44.

Numerulu studintiloru cari au fostu gradatu in 1875, este de 1216 adica 22 la sutu; 666 studinti (12 la sutu) au parasitu universitatea inaintea sfirsirei cursului.

Sum’a efectata in 1875 pentru bursele studintiloru, este de 342,845 ruble pentru 1561 tineri.

Unu receptu de magiarizare, cu privire la comitatulu Huneadorei. Ludovicu Vandori prescrie, in diuarulu magiaru din Clusiu, in „Kelet” Nr. 267, magiariloru din Dev’a, sa nu mai vorbésca cu românii, cari sciu limb’a magiara, in alta limba, de câtu numai in limb’a magiara. Totu deodata mai scrie po-

menitulu Vandori, ca venindu elu de curendu la Dev’a, si intrându cu alti magiari impreuna in birtu, ortacii lui au inceputu a conversă cu birtasiti’a in limb’a românésca. Vandori audiendu conversarea in limb’a românésca, a întrebata pe ortacii sei, pentru-ce nu vorbesce cu birtasiti’a in limb’a magiara? Ortacii s’aru fi escusatu, ca birtasiti’a nu aru precepe limb’a magiara. Elu insa (Vandori) a cercatu a conversă cu birtasiti’a in limb’a magiara, convinsu, ca birtasiti’a vorbesce fôrte bine magiaresce. Acést’a e numai o pacalitura cu privire la persóna lui proprie. De altmintrea Vandori e renumitulu bate-tieri si redactorulu diuarului „Bucuresci hirado” din Bucuresci de odinôra.

Aici in Dev’a a vrutu sa faca unu geschäft de redactiune in privinti’a fôiei „Hunyad”, inse conditiunile sele nu suntu de primitu din partea unui omu, care precepe, ce insemnéza redactiunea unei foi, sub nume strainu si sub responsabilitatea altui’a; Noroculu natiunei magiare ca nu are multi magiarisatori, de felulu acest’a cari mai multu strica natiunei si tieriei, decātu folosescu magiarisării. Vandori inca e togm’a de o farina cu Cosiu, si cu Tielderu.

*(Vinuri in Francia.) Recolt’a vinuriloru in Francia pentru anulu 1877 este de 6 miliarđi de vedre.

In anulu 1875 recolt’a a fostu de 8 miliarđi de vedre.

*(Statistica papiloru.) — Unu ziaru francezu, organu alu unei societăți statistice, publica despre papi urmatórele date interesante: „Piu IX este alu 252-lea papa. Dintre acestia au fostu francezi 15, greci 13, sirieni 8, germani 6, spanioli 5, africani 2, savoieni 2, dalmatieni 2; Anglia, Portugalia, Holanda si Helvetia detersa câte unu papa din senulu loru, iar toti cei-lalti au fostu italieni. De la anulu 1523 toti papii au fostu alesu din cardinalii italiani. 70 de papi au fostu declarati de sfinti, si acestia mai toti din epoc’a antecedenta instituirii puterei lumesci. Ultimele 10 secole potu arată numai 9 papi, cari s’au declarat de sfinti. Dintre 252 de papi 8 murira dupa o luna dela redicarea loru la acést’a inalta demnitate, 40 dupa unu anu, 22 ocupara scaunul papalu 2—3 ani, 54 doi pana in 5 ani, 57 dela 5 pâna la 10 ani, 51 dela 10 pâna la 15 ani, 18 dela 15 pâna la 20 si 9 au domnit mai multu cá 20 ani. La 1874 întrecu Piu IX cu numerulu aniloru regentiei sale pe toti antecesorii sei, cu esceptiunea contrapapei spaniolulu Benedictu XIII dela Luna, care fu alesu la Avignon de papa la 1394, si murí la 1424 in Pensicola Valenciei. Cu privire insa la versta ce o are papa Piu pâna acum, elu a fostu întrecutu de mai multi predecesori ai sei.

In o etate de peste 82 ani murira Alesandru VIII (1689—1691), Piu VI (1775—1799) in etate de peste 83 ani murira Paul IV (1555—1559), Gregor XIII (1572—1585), Inocentiu X (1644—1655), Benedict XIV (1740—1758), Piu VII (1800—1823); între 84 si 86 ani murira; Paulu III (1534—1549), Bonifaciu VIII (1294—1303), Clemente X (1670—1676), Inocentiu XII (1691—1700); între 90 si 92 murira mai departe: Ioan XII (1316—1334), Clemente XII (1730—1740); — in fine in etate de 100 ani murí pâna acum din 252 numai unulu, si adeca Inocentiu III, neimpatatulu inamicu alu lui Friderich II de Hohenstaufen, imperatulu Germaniei.

Mesagiulu de tronu din Bucuresci s’a pusu din eróre sub rubric’a resbelu.

Burs’a de Viena.

Din 19 Novembre (1 Dec.) 1877.

Argintu	105 65
Galbinu	5 63
Napoleonu d’auru (poli)	9 53

Concursu.

Devenindu vacanta parochi’a gr. orientala de clas’a III-a din parochi’a *Ohab’a de sub pētra* — cu fili’a Ciopea, — in protopresbiteratulu tractulu Hatiegu, se deschide prin acést’a concursu, cu terminulu pâna in 7 Decembre st. v. a. c.

1. Dela parochi’a *Ohab’a de sub pētra*, carea numera 100 fumuri: dela fiesce-care fumu câte dóue ferdele cucuruzu cu tuleulu, dóue cupe de vinu (mustu) si câte un’a di de lucru (claca), apoi stolele indatinate.

2. Dela fili’a Ciopea, carea numera 42 fumuri: pamentu aratoriu si fenatiu 2½ jugeré; dela fiesce-care fumu câte dóue ferdele cucuruzu cu tuleulu, si câte un’a di de lucru (claca) precum si stolele usitate.

Doritorii de a competá la acéta statiune au a-si asterne suplicele loru bine instruate la subscrisulu, pâna la terminulu susu amintitu.

Hatiegu, in 5 Novembre 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Ratiu m. p.

3—3

ppresbit. gr. or.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de *cantor*, in parochi’a gr. orientala din Hatiegu, se deschide prin acést’a concursu cu terminulu pâna la 30 Novembre st. v. a. c.)*

Emolumintele anuali suntu:

- bani gat’a in rate lunare 140 fl.;
- pamentu aratoriu 1½ jugeru;
- unele venite manunte dela stole;
- cuartieru si gradina.

Doritorii de a competá la acestu postu, au a-si asterne la subscrisulu pâna la terminulu susu insemnatu petitiunile loru instruate cu documentele, ea: au cunoscintia de ajunsu din cântările bisericesci si tipicu dupa ritulu biserecei nóstre gr. orientale; ier’ spre mai bun’a documentare despre acéta cunoscintia, bine voru face competentii, déca se voru presentá si in persóna.

Din siedinti’a comitetulu parochialu gr. or. din Hatiegu, tîenuta la 30 Oct. st. v. 1877.

Ioanu Ratiu m. p.

3—3

presiedinte.

*) Datulu acest’a e a se îndreptá si in nr’ii precedenti.

Nr. 208 — 1877.

Concursu.

Pentru întregirea nou infintiatei parochii Almasiu-micu cu fili’a Archi’a, cu incuviintiarea Prea Venerabilulu consistoriu archidiecepsanu dto 29 Septembrie a. c. Nr. 2360 B, se escrie prin acést’a concursu, cu terminulu pâna la 3 Decembre v. a. c.

Emolumentele: parte in naturale, parte in folosirea portiunei canonice, impreuna cu stol’a computate la olalta, dau unu venitu anualu de 277 fl. v. a.

Concurentii, voru avea a-si presentá suplicele loru instruite in sensulu statutulu organicu, si alu dispositiuniloru sinodali din 1873, pâna in terminulu mai susu semnatu la acestu oficiu protopresbiteralu alu Deveii.

Dev’a, 3 Novembre 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Papiu m/p.

2—3

ppresbiteru.

Nr. 152 — 1877.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clas’a III-a Costeni in ppbiteratulu gr. or. alu Solnocului alu II-a se escrie concursu in urm’a ordinațiunei Prea venerabilulu consistoriu archidiecepsanu din 15 Septembrie a. c. Nr. 2073

B. cu terminu pâna in 6 Decembre a. c. st. v., prelânga emolumentele urmatóre:

- Portiunea canonica in marime de 41 jugare, aratoriu si fenatiu — sub Nr. cartii funduale 117 si 221, care este pretiuita in 220 fl. v. a.
- Tacele stolare 84 fl. 54 cr. v. a. Aceste la olalta computate dau unu venitu anualu de 304 fl. 54 cr. v. a.

Doritorii de a ocupá acéta parochia, au de a-si asterne concurselu loru instruite conformu dispositiuniloru statutulu organicu la subscrisulu oficiu protopresbiteralu, pâna la terminulu mai susu aratatu.

Cupsieni in 3 Novembre 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Samuilu Cupsi’a m. p.

3—3

protopresbiteru.

Publicare de licitatiune.

Comun’a bisericésca gr. or. din Resnovu dupa ce si-au primitu aprobările necesari dela autoritāțile mai inalte competinti, — in diu’a de 18/30 Decembre 1877 la 10 óre a. m. va vinde prin licitatiune verbala publica, padurea de fagu de pre muntele bisericiei Baiu séu Dihamu aflatoriu in Romani’a districtulu Prahov’a.

Conditiunile de licitare precumu si alte espicări sepotu capatá si respective vedea in scól’a româna de aici, unde se va tine si licitatiunea

Resnovu in 12/24 Novembre 1877.

1—3

Comitetulu parochialu.

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primescu la institutulu subsemnatu

- pe lângă anuciarea radicării in sensulu statutelor cu 6% interese;
- sub conditiune de a se anuciá institutulu radicarea depunerii la 3 luni inainte cu 6½% interese;
- sub conditiune de a se anuciá institutulu radicarea depunerii la 6 luni inainte cu 7% interese.

Interesele incepu cu diu’a, care urméza dupa diu’a depunerii, si incéta cu diu’a premergetória dilei, in care se radica depunerea cu acelu adausu inse, cá numai dupa acele capitale se dau interese, cari stau depuse la institutu celu putienii 15 dile.

La dorinti’a deponentulu se potu stabili in diu’a depunerii capitalulu si conditiuni speciali de esolvire, cari se insémna apoi in libelul si in cartea depuneriloru institutulu. In atare casu restituirea depunerii urméza dupa aceste modalitāți speciali.

Depunerile tramise prin posta pe lângă comunicarea adresei deponentulu se resolu totu de un’a in diu’a primirei.

Asemene se potu efectuí prin posta anuciári si radicări de capitale.

Sibiú, 29 Novembre 1877.

„ALBIN’A”,

Institutu de creditu si economii in Sibiú.

1—4

Ioanu Cristea,

se recomandă on. publicu român u legarea de cãrti, protocóle, brosiure etc. promitiendu lucru promptu solidu si cu pretiuri moderate.

Locuinti’a Strad’a Turnului.

3—3

(Sag-Gasse Nr. 24.)